

Øll hjálpa til

Heilt frá allar fyrstu Ovastevnuni hefur tiltakið verið grundað á, at alt bygðarfólkið tók eina hond í. Har skulu setast básar upp. Har skal gerast klárt til dansikvöldini. Har skal skrá leggjast. Har skulu finnast álitisfólk til ymsu tiltøkini. Tjald skulu setast upp. Og ikki minst skal prýðast um í bygðini. Og tá Ovastevnan er vorðin so stór, sum hon er, er av allarstørsta týðningi, at øll hjálpa til. Her er lítli Petur farin at hjálpa pápa sínum at seta flaggstengur upp.

Svimjing og scootrar

Leygardagin verður árliga svimjingin í sambandi við Ovastevnuna. Klokkan 16 verður lagt frá landi Yviri við Strond, sum vanligt. Í ár verður tó talan um tvær kappingar, tí svomið verður eisini 1000 metrar, har byrjað verður frá báti. Vinnandi svimjararnir frá ein flogferðaseðil frá Atlantsflog. Eisini verður fyri fyrstu ferð skipa fyri kapping um fjørðin við vatnscootara. Her letur Statoil gávubrøv til triggjar teir fremstu, ávikavist 500, 300 og 200 krónur.

A La Garagé

Soleiðis er heitið á Ovastevnu-kabarettini, sum nólsoyingar fyri 15. ferð føra fram á palli – og so er støðið líkasum lagt

OVASTEVENNA

Leo Poulsen
leo@sosialurin.fo

Næstan líka gomul sum stevnan sjálv er Ovastevnu-kabarettin.

Fyrstu árin var mestsum bara talan um improvisión, og tá kundi tú fara til hvørja sýning og hvørja ferð uppliva nakað nýtt.

Men sum tíðin er liðin er eitt meiri professionelt snið komið yvir kabarettina.

Ikki tí, innihaldið hefur verið trúfast móti tankanum um, at leikararnir við góðs-innaðum speiðsemi gera gjøldur burtur úr teimum, sum hava gjørt okkurt minni heppið gjøgnum árið. Og soleiðis verður uttan iva eisini í ár.

Hóast leikararnir eru líka trúgvir móti traditióini um einki at lata leka út framman

undan, so góvu pallurin og onkur viltfarin orð korini onkra ábending.

Sum vant verður Ovastevnukabarettin spæld í Royndarhúsinum, og hesaferð kann henda, at eingir sangir verða við í kabarettini. Hetta kemst av, at trupult hefur verið at fingið tónleikarar at spæla undir, og serliga er tað ein vantandi trummuleikari, sum er trupulleikin.

Men hinvegin, kenna vit nólsoyingar rætt, so kunnu teir gera smá undur upp á onga tíð – eisini yrkja sangir til frumframførslu fáar tímar seinni.

The Usual Suspects

Manningin er hesaferð sett saman av tveimum ógvuliga royndum leikarum, einum, sum var við í fjør, og so trimum debutantum.

Reidar Jacobsen er tann royndasti í kabarettþøpi í Nólsoy. Hann er við fyri 10. ferð av teimum 15 kabarettunum, sum hava verið leiktá á Ovastevnu.

Aksel á Botni (fyrir Joensen) er kortini uttan samanbering royndastisjónleikarin

við minst líka nógvum sjónleikum aftan fyri seg sum tær átta kabarettirnar, hann nú fer at hava leikt leikt. Hartil kemur, at hann hefur verið statistur í fleiri filmum.

Villy Joensen var eisini við í fjør, og hefur tí tær royndirnar at dúva upp á, meðan Vibeke á Botni hefur verið við í onkrum skúlaleiki.

Fyrstu ferð á palli eru Brandur Hansen og Jacoba Jacobsen. Hesi bæði hava tó systkin, sum hava drúgv-ar royndir sum kabarett-leikarar. Snæbjørn Hansen telist millum drúgvastu kabarettleikarar í Nólsoy, meðan Nicolaj Falck (bróður Jacobu) hefur líknansi cv sum Aksel at vísa á.

Sum nevnt oman fyri

fingust nøkur hint um, hvat kabarettin fer at snúgv seg um í ár. Onkrir avdúkandi figurar eru málaðir kulissirnar, og teir vísa, at í hvussu er nakrir av »the usual suspects« eru við.

Men eisini okkurt spildurnýtt offur fær eftir øllum at døma ein týðandi lut í kabarettini. Tað eru jú ikki øll, sum velja okkum ta traditionellu útbúgvina.

Leikararnir í A La Garage framman fyri garaguni: Aksel á Botni, Jacoba Jacobsen, Villy Joensen, Brandur Hansen, Reidar Jacobsen og Vibeke á Botni

Á pall at skora

Eftir skemtinum at døma, tá Sosialurin vitjaði kabarettvenjingina í gjárkvöldið, so verður Ovastevnu-kabarettin góð – sum vanligt

OVASTEVENNA

Leo Poulsen
leo@sosialurin.fo

Lagið var gott, tá Sosialurin stakk inn á gólvið í Royndarhúsinum í Nólsoy, har Ovastevnukabarettin verður spæld. Manningin var í holt við at hanga projektørarnar upp undir loftið. Tað vil siga ein stóð í stiganum, ein

annar helt honum, meðan hini fimm – ljósmaðurin íroknaður – hugdu at.

- Ná, hvat fer kabarettin so at snúgv seg um í ár?

- Nei, tað verður nøkur-lunda tað sama, sum hini árin, er svarið.

- Mest lokalt, kanska, nakað altjóða?

- Okkurt politiskt, kanska. Nei, einki altjóða, men kanska tað verður skotið eitt sindur meiri eftir teimum yngri í ár.

- So mann er framvegis í vandabólkinum!

- Tað er grúvligt, tú heldur teg vera ungan.

Soleiðis gongur samrøðan aftur og fram.

- Ná, Jacoba, hví ert tú

farin at spæla kabarett í ár; væntar tú, at tað verður lættari at fáa fatur á einum dreingi?

Nú leggur Vibeke framat.

- Ja, hon fer á pall at skora.

Einki rínir við Jacobu, sum saman við Villy eru yngstu leikararnir í bólkinum. Tey skulu hava frumsýning kvældið eftir, men kortini eru eingir nervar at spora.

Summir fáast enn við at rigga til. Forleingjarar mangla, so Brandur, ið hefur longstu beinini, verður sendur eftir nøkrum. Hann er skjótur aftur.

Mitt í tí heila kemur ein burturfluttur nólsoyingur stetlandi inn í hollina.

Mundi helst halda, at stevnan longu var byrjað.

- Eingin dansur? Eg ætlaði mær inn at dansa, letur í honum.

- Nei, her var eingin dansur.

Ná, men her fæst einki meiri burtur úr kabarett-fólkunum. Klokkan er eisini farin av tíggju, so frægast er at sleppa sær til hús. Tí, sum Valdemar tók til, í morgin er aftur ein dagur.

*Jacob. Vibeke leggur hana undir at fara á pall fyri at skora...
Mynd: Leo Poulsen*

